

Reflektion på sammanträdet med det nyvalda kyrkorådet 2025 12 17

Text: Lukas 1:39–45 (kommande söndags evangelietext)

På söndag är det den fjärde söndagen i advent och temat är Herrens moder. Det betyder att Jesu mor, Maria är i centrum, vilket hon också är på andra Maria söndagar som Kyndelsmässodagen eller Jungfru Marie kyrkogångsdag som infaller i februari och Marie bebådelsedag, i mars.

Även om Maria hade en stor betydelse för Jesus under hela hans liv och en av de vackraste scenerna är när hon står kvar vid korset, hans kors, sin sons kors, så är det tydligt att det är berättelserna om händelserna i samband med Jesu vardande, födelse och den närmaste tiden därefter, som lyfts fram, både i Bibeln och liturgiskt, för att inte tala om musik- och sångmässigt.

Och skälet till detta är ju att i mötet med Maria sker undret som vi aldrig kan komma förbi eller bortförklara. Där sker det som alla behöver stanna upp inför. Det som blir ett befriande korrektiv för varje känsla, tanke och handling som vi gör av rutin eller av lagmässighet och konventionella orsaker. Och i Bibeln blir detta så tydligt när de båda ytterligheterna, alltså de visa, lärda stjärntydarna å ena sidan, och å andra sidan de ruffiga orakade nattarbetande herdarna, stannade upp, stillade sig, och öppnade sig för det nya, det unika, underverket, som Maria kände av, och som Elisabet uppfylldes av, och som till och med det ofödda barnet hon bar på, strax innan hade berörts av.

Det står i berättelsen från Lukas första kapitel om mötet mellan Maria och Elisabet att Maria när hon fått veta att hon blivit utvald och vad det skulle innebära gav sig iväg i hast, på svenska ordagrant *skyndade*. Det grekiska ordet för detta, *meta spoudes*, har en dubbel association, som vi ofta anar i konstens och musikens gestaltningar av Maria, och ibland i våra egna liv. Dubbelheten beror på att det grekiska ordet som Lukas använder både betyder *skynda sig*, och att göra något *mycket eftertänksamt*.

Och det är väl en bön, för oss, för samhället och världen, att vi som Maria:

- skyndar oss – men aldrig gör avkall på eftertänksamhet.
- och att vi som Maria är eftertänksamma – men aldrig gör avkall på skyndsamhet.